

கவிதையை உரையாடலாக மாற்றுக.

மகள் சொல்லுகிறாள்:-

அம்மா என் காதுக்கொரு தோடு - நீ  
அவசியம் வாங்கி வந்து போடு !  
சும்மா இருக்க முடியாது - நான்  
சொல்லி விட்டேன் உனக்கு இப்போது!

தாய் சொல்லுகிறாள் :-

காதுக்குக் கம்மல் அழகன்று - நான்  
கழறுவதைக் கவனி நன்று  
நீதர் மொழியை வெகுபணிவாய் - நிதம்  
நீ கேட்டு வந்து காதில் அணிவாய்!

மகள் மேலும் சொல்லுகிறாள்:

கைக்கிரண்டு வளையல் வீதம் - நீ  
கடன்பட்டுப் போட்டினும் போதும்!  
பக்கியென் றென்னை யெல்லோரும் - என்  
பாடசாலையிற் சொல்ல நேரும்!

தாய் சொல்லும் சமாதானம் :

வாரா விருந்து வந்த களையில் - அவர்  
மகிழ உபசரித்தல் வளையல்!  
ஆராவமுதே மதி துலங்கு - பெண்ணே  
அவர்சொல்வ துன்கைகட்கு விலங்கு!

பின்னும் மகள் :

ஆபரணங்கள் இல்லை யானால் - என்னை  
யார் மதிப்பார் தெருவில் போனால்?  
கோபமோ அம்மா இதைச் சொன்னால் - என்  
குறைதவிர்க்க முடியும்

அதற்குத் தாய்:

கற்புது பெண்களுக்கா பரணம் - கெம்புக்  
கல்வைத்த, நகைதீராத ரணம்!  
கற்ற பெண்களை இந்த நாடு - தன்  
கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுமன் போடு!

-பாரதிதாசன்



மொழியோடு விளையாடு

ஊர்ப்பெயர்களின் மரூஉவை எழுதுக.

புதுக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி, உதகமண்டலம், கோயம்புத்தூர், நாகப்பட்டினம், புதுச்சேரி, கும்பகோணம், திருநெல்வேலி, மன்னார்குடி, மயிலாப்பூர், சைதாப்பேட்டை

எ.கா. தஞ்சாவூர் - தஞ்சை

படம் தரும் செய்தியைப் பத்தியாகத் தருக



வீறுகொண்டு முன்னேறும் காலாப்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை  
17ஆம் நூற்றாண்டுச் சுவரோவியம், திருப்புடைமருதூர், திருநெல்வேலி.

அகராதியில் காண்க.

மிரியல், வருத்தனை, அதசி, துரிஞ்சில்